

روز وبلاگستان پارسی

« احمد شریف پور

یک راهکار توصیه نمی‌کنم. استفاده از سرویس‌های (اغلب رایگان) وبلاگ‌نویسی و انتشار محتوای دلخواه، حق تمام شهروندان این جامعه مجازی است. حتی بی‌ارزش‌ترین و سطحی‌ترین نوشته‌ها نیز می‌توانند پس از گذشت زمانی نه‌چندان زیاد، به یادگاری تاریخی و ارزشمند - حداقل برای نویسندگان آن - تبدیل شوند. تنها باید مسیر به‌گونه‌ای انتخاب شود که کفه ترازو در سمت دیدگاه‌های شخصی و متفاوت و محتوای ارزشمند، سنگین‌تر باشد.

نکته سوم نیز این است که نباید تمام تقصیر را متوجه تولیدکنندگان محتوا و گردانندگان وبلاگ‌ها دانست. یکی از بزرگ‌ترین رنج‌ها و نابسامانی‌هایی که گریبان‌گیر کل فضای وبلاگستان فارسی است، از بی‌حوصلگی و بی‌تفاوتی یا گاه سطحی‌نگری مخاطبان و بلاگ‌ها نشأت می‌گیرد.

برای دیدن گوشه‌ای از این موضوع کافی است بخش دیدگاه‌ها یا به اصطلاح کامنت‌های تقریباً «هر وبلاگ دلخواهی» را بخوانید. در این صورت با دو وضعیت کاملاً متضاد روبه‌رو خواهید شد. یا خالی بودن این بخش شما را شگفت‌زده خواهد کرد، یا از دیدن حجم عظیم کامنت‌های بی‌ربط و دعوای لفظی بر سر موارد بی‌اهمیت تعجب خواهید کرد.

به‌عنوان آخرین و مهم‌ترین نکته نیز باید به این موضوع اشاره کنم که فضای وبلاگ‌های خارجی نیز آن مدینه فاضله و آن وضعیت هدفی را که باید به آن رسید، برای ما تصویر نخواهد کرد. اما آنچه آشکار است، این است که ساخت یک دنیای مجازی ارزشمند، پایدار و متناسب جامعه ما، به تلاش‌های فردی و گروهی همه ما - چه در نقش تولیدکننده محتوا و چه در نقش مصرف‌کننده آن - بستگی دارد.

اگرچه زمانی که شما این مطلب را می‌خوانید، هفته وبلاگستان فارسی به پایان رسیده است، اما حتی اگر گرداننده یک وبلاگ نیستید، زمانی را به جست‌وجو درباره این موضوع و سر زدن به نوشته‌های وبلاگ‌های مختلف اختصاص دهید و از همه مهم‌تر، نظرات ارزشمندتان را از تولیدکنندگان محتوا دریغ نکنید.

همان شکل فرنگی‌اش در ایران انجام نمی‌شود، اما این روز و این هفته خاص میزبان نوشتارها و رویدادهایی بود که از دید من می‌تواند به شدت به غنی‌تر و پربارتر شدن فضای وبلاگستان فارسی کمک کند.

در یادداشتی که در شماره ۱۳۵ ماهنامه نو شتم، به رونق گرفتن این فضا و امکان فعالیت اقتصادی در آن اشاره کردم، اما هنوز به شدت باور دارم که این تنها بخش اندکی از ظرفیت و توانایی‌های رسانه‌ای به نام وبلاگ است. از دید من وبلاگستان فارسی به سکویی برای آزمایش و خطا در حوزه نوشتن و جذب مخاطب تبدیل شده است که به دلیل ساده انگاشتن و دست‌کم گرفتن توانایی‌های لازم برای موفقیت در آن، بیشتر میزبان تلاش‌های نیمه‌کاره، شکست‌های پی‌درپی و تولید محتوای کم‌وبیش بی‌ارزش شده است. البته لازم است که برای رفع ابهام، به چند نکته مهم اشاره کنم.

نخست این که من روزانه‌نویسی، شخصی‌نویسی، فکاهی‌نویسی یا هر نمونه نگارش دیگری را بی‌ارزش نمی‌دانم و مقصودم از «غنی‌تر سازی فضای وبلاگستان» افزوده شدن بر تعداد نوشته‌های علمی و فنی و... نیست. بی‌ارزشی بسیاری از محتواهای موجود در وبلاگ‌های فارسی، اغلب در نوشتن از سر اجبار، نپرواندن درست موضوع، ناآشنایی با نگارش و دستور زبان فارسی، ارائه تحلیل‌های سطحی، نبود دیدگاه‌های شخصی و متفاوت و تکرار مطالب و تحلیل‌های کلیشه‌ای، ریشه دارد. چه این‌که تعداد وبلاگ‌های روزانه و تقنی که توانسته‌اند در تولید محتوای ارزشمند و پرمخاطب به موفقیت‌های عظیم دست یابند، کم نیست.

نکته دوم این است که برچیده شدن آن بساط آزمایش و خطا را نیز به‌عنوان

ماهی که گذشت، میزبان رویدادی خاص و از دید من مهم بود که به‌رغم اهمیتش در حوزه IT فارسی و ایرانی، مانند بسیاری موارد دیگر تحت‌الشعاع اخبار و روایت‌های خارجی قرار گرفت. این رویداد جشن روز وبلاگستان فارسی هفته وبلاگ‌نویسی فارسی بود.

داستان از آنجا آغاز می‌شود که بلاگرهای خارجی در سال ۲۰۰۵ به این نتیجه رسیدند که باید روزی اختصاصی را در تقویم به نام خود ثبت کنند تا از این طریق، وجود و هویت وبلاگ‌ها را به صورت رسمی جشن گرفته و تبلیغ کنند. علاوه بر این به گسترش دامنه مخاطبان وبلاگ خود و در کل رسانه‌ای به نام وبلاگ کمک کنند. حاصل این اندیشه جمعی، انتخاب روز ۳۱ آگوست (نهم شهریور ماه) به‌عنوان روز جهانی وبلاگ‌ها بود که اکنون نیز در یک بازی نگارشی به صورت 310g نوشته می‌شود تا یادآور کلمه بلاگ باشد.

تاریخ نگارش نخستین پست در فضای مجازی فارسی، به ۱۶ شهریور ماه سال ۱۳۸۰ باز می‌گردد؛ یعنی زمانی که سلمان جریری در نخستین پست نخستین وبلاگ ایرانی، به تعریف و بررسی مفهوم وبلاگ می‌پردازد. هرچند رسیدن به یقین درباره نخستین پست وبلاگستان فارسی، تقریباً ناممکن است، اما این تاریخ و فاصله یک هفته‌ای که با روز جهانی وبلاگ داشت، فرصت مناسبی بود تا به سنت همیشگی ایرانیان، هفته‌ای به نام هفته وبلاگستان فارسی نام‌گذاری شود.

رسم بر این است که در روز جهانی وبلاگ، بلاگرها در پست‌هایشان به معرفی وبلاگ مطرح دیگر بپردازند و حتی ترجیح بر آن است که وبلاگ‌هایی معرفی شوند که از بابت حوزه علاقه‌مندی، دیدگاه‌ها و سبک نگارش، با نویسندگان متفاوت و حتی متضاد باشند. هرچند این رسم به